

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (nionde avdelningen)

den 8 oktober 2020*

”Begäran om förhandsavgörande – Direktiv (EU) 2015/1535 – Artikel 1 – Informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster – Begreppet ’teknisk föreskrift’ – Hasardspel – Lokal skatt på drift av vadhållningsterminaler – Skattelagstiftning – Underlåtenhet att anmäla lagstiftningen till Europeiska kommissionen – Fråga huruvida sådan lagstiftning kan göras gällande mot enskilda”

I mål C-711/19,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen, Österrike), genom beslut av den 3 september 2019, som inkom till domstolen den 25 september 2019, i målet

Admiral Sportwetten GmbH,

Novomatic AG,

Ako Gastronomiebetriebs GmbH

mot

Magistrat der Stadt Wien,

meddelar

DOMSTOLEN (nionde avdelningen)

sammansatt av tillförordnade avdelningsordföranden D. Šváby samt domarna S. Rodin (referent) och K. Jürimäe,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Admiral Sportwetten GmbH, Novomatic AG och AKO Gastronomiebetriebs GmbH, genom W. Schwartz, Rechtsanwalt,
- Magistrat der Stadt Wien, genom S. Bollinger, i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

- Österrikes regering, genom J. Schmoll och C. Drexel, båda i egenskap av ombud,
- Belgiens regering, genom L. Van den Broeck, J.-C. Halleux och S. Baeyens, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av P. Vlaemminck och R. Verbeke, avocats,
- Polens regering, genom B. Majczyna, i egenskap av ombud,
- Portugals regering, genom L. Inez Fernandes, J. Gomes de Almeida, A. Pimenta, P. Barros da Costa och A. Silva Coelho, samtliga i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom M. Jauregui Gomez och M. Noll-Ehlers, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 2015, s. 1).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan å ena sidan Admiral Sportwetten GmbH, Novomatic AG och AKO Gastronomiebetriebs GmbH (nedan gemensamt kallade Admiral m.fl.) och å andra sidan Magistrat der Stadt Wien (Wiens stadsförvaltning). Målet rör betalning av en skatt på vadhållningsterminaler (nedan kallad den omtvistade skatten).

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 3 I artikel 1.1 b–f i direktiv 2015/1535 anges följande:

”1. I detta direktiv gäller följande definitioner:

...

- b) *tjänst*: alla informationssamhällets tjänster, det vill säga tjänster som vanligtvis utförs mot ersättning på distans, på elektronisk väg och på individuell begäran av en tjänstemottagare.

I denna definition avses med

- i) *på distans*: tjänster som tillhandahålls utan att parterna är närvarande samtidigt,
- ii) *på elektronisk väg*: en tjänst som sänds vid utgångspunkten och tas emot vid slutpunkten med hjälp av utrustning för elektronisk behandling (inbegripet digital signalkomprimering) och lagring av uppgifter, och som i sin helhet sänds, befordras och tas emot genom tråd, radio, optiska medel eller andra elektromagnetiska medel,
- iii) *på individuell begäran av en tjänstemottagare*: en tjänst som tillhandahålls genom överföring av uppgifter på individuell begäran.

En vägledande förteckning över tjänster som inte omfattas av denna definition finns i bilaga I.

c) *teknisk specifikation*: en i ett dokument intagen specifikation som fastställer de egenskaper som krävs av en produkt, exempelvis kvalitetsnivåer, prestanda, säkerhet eller dimensioner, inbegripet sådana krav på produkten som avser varubeteckning, terminologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning eller etikettering och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

...

d) *annat krav*: ett krav som inte är en teknisk specifikation och som ställs på en produkt framför allt av skyddshänsyn och i synnerhet för att skydda konsumenterna eller miljön och som påverkar dess livscykel efter det att den har släppts ut på marknaden, t.ex. villkor för användning, återvinning, återanvändning eller bortskaffande, om dessa föreskrifter på ett väsentligt sätt kan påverka produktens sammansättning eller natur eller saluföringen av den.

e) *föreskrift för tjänster*: ett krav av allmän art rörande tillträde till och utövande av verksamhet med sådana tjänster som avses i led b, särskilt bestämmelser om dem som tillhandahåller tjänster, tjänster och tjänstemottagare, med undantag av föreskrifter som inte specifikt avser de tjänster som definieras i det ledet.

...

f) *teknisk föreskrift*: tekniska specifikationer och andra krav eller föreskrifter för tjänster, inbegripet tillämpliga administrativa bestämmelser, som är rättsligt eller faktiskt tvingande vid saluföring, tillhandahållande av tjänster, etablering av en aktör som tillhandahåller tjänster eller användning i en medlemsstat eller en större del därav, samt, med undantag av dem som anges i artikel 7, medlemsstaternas lagar och andra författningar som förbjuder tillverkning, import, saluföring eller användning av en produkt eller som förbjuder tillhandahållande eller utnyttjande av en tjänst eller etablering som tillhandahållare av tjänster.

De tekniska föreskrifter som är faktiskt tvingande ska omfatta följande:

- i) En medlemsstats lagar eller andra författningar som hänvisar antingen till tekniska specifikationer eller andra krav eller till föreskrifter för tjänster, antingen yrkesetiska regler eller gott affärsskick som i sin tur hänvisar till tekniska specifikationer eller andra krav eller föreskrifter för tjänster, vars efterlevnad förutsätts vara i överensstämmelse med de skyldigheter som är fastställda i de ovan nämnda lagarna och andra författningarna.
- ii) Frivilliga överenskommelser i vilka en offentlig myndighet är en avtalslutande part och enligt vilka tekniska specifikationer eller andra krav eller föreskrifter för tjänster i allmänt intresse ska uppfyllas, med undantag av anbudsspecifikationer vid offentlig upphandling.
- iii) Tekniska specifikationer eller andra krav eller regler som rör tjänster och som hänger samman med skattemässiga eller finansiella åtgärder som påverkar konsumtionen av produkterna eller tjänsterna genom att främja efterlevnaden av dessa tekniska specifikationer eller andra krav eller föreskrifter för tjänster. Tekniska specifikationer eller andra krav eller föreskrifter för tjänster som hänger samman med de nationella socialförsäkringssystemen omfattas inte.

...”

4 I artikel 5.1 i direktiv 2015/1535 anges följande:

”1. Om inte annat följer av artikel 7 ska medlemsstaterna omedelbart till kommissionen överlämna alla utkast till tekniska föreskrifter, såvida inte föreskriften utgör endast en överföring av den fullständiga texten till en internationell eller europeisk standard, då det är tillräckligt med information om den aktuella standarden. De ska också till kommissionen redovisa skälen till varför det är nödvändigt att utfärda en sådan teknisk föreskrift, om dessa skäl inte redan framgår av utkastet.

...

När det gäller de tekniska specifikationer eller andra krav eller föreskrifter för tjänster som avses i artikel 1.1 f andra stycket led iii i detta direktiv, får kommissionens eller medlemsstaternas kommentarer eller detaljerade utlåtanden avse endast sådana aspekter som kan utgöra handelshinder eller, när det gäller föreskrifterna för tjänster, den fria rörligheten för tjänster eller tjänsteaktörernas etableringsfrihet och inte skattemässiga eller finansiella aspekter.”

- 5 En ”[v]ägleddande förteckning över tjänster som inte omfattas av artikel 1.1 b andra stycket” återfinns i bilaga I till direktiv 2015/1535. I punkt 1 d i bilaga I anges följande:

”1. Tjänster som inte tillhandahålls på distans

Tjänster som utförs samtidigt som den som tillhandahåller dem och den som tar emot dem är fysiskt närvarande, även om elektronisk utrustning används.

...

d) Tillhandahållande av elektroniska spel i ett köpcentrum med användaren fysiskt närvarande.”

Österrikisk rätt

- 6 I 1 § Gesetz über die Einhebung einer Wettterminalabgabe, Wiener Wettterminalabgabegesetz (förbundslandet Wiens lag om skatt på vadhållningsterminaler) av den 4 juli 2016 (LGBl. I, 32/2016) (nedan kallad WWAG), som var i kraft vid tidpunkten för omständigheterna i det nationella målet, angavs följande:

”En skatt ska tas ut på drift av vadhållningsterminaler inom staden Wiens territorium.”

- 7 I 2 § punkt 1 WWAG, med rubriken ”Definitioner”, angavs följande:

”I denna lag avses med

1. *vadhållningsterminal*: ett mottagningsställe för vadhållning på en viss plats som via en dataledning är uppkopplad mot en bookmaker eller ett totalisatorombud och som möjliggör en persons direkta deltagande i vadhållning.

...”

- 8 I 3 § WWAG, med rubriken ”Skattens storlek”, angavs följande:

”Skatten på drift av vadhållningsterminaler ska tas ut med 350 euro per vadhållningsterminal och påbörjad kalendermånad.

...”

- 9 I 8 § punkt 1 WWAG angavs följande:

”Den som genom handling eller underlåtelse föranleder att ett för lågt skattebelopp betalas döms för en administrativ överträdelse till böter på högst 42 000 euro. Om bötesstraffet inte kan drivas in, ska det omvandlas till ett fängelsestraff på högst sex veckor. Skatteundandragandet ska anses pågå fram till dess att den skattskyldiga personen själv betalar in skatten eller den behöriga myndigheten genom beslut fastställer skatten. ...”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 10 Admiral m.fl. bedriver verksamhet som avser drift av vadhållningsterminaler. Närmare bestämt förhåller det sig så, att Admiral Sportwetten installerar sådana terminaler, Novomatic äger dem och ako Gastronomiebetriebs äger en lokal som används för driften av dem.
- 11 Från och med augusti 2016 vände sig Admiral m.fl. till Wiens kommunförvaltning och begärde att den omtvistade skatten skulle fastställas till 0 euro, eftersom de ansåg att det inte förelåg någon skattskyldighet.
- 12 Genom beslut av den 31 oktober 2016 fastställde Wiens stadsförvaltning den skatt som Admiral m.fl. skulle betala för september och oktober 2016 till 350 euro per månad och terminal. Genom beslut av den 2 januari och den 24 juli 2017 fastställdes skatten till samma belopp för perioderna november–december 2016 respektive januari–juni 2017.
- 13 Admiral m.fl. överklagade var och en för sig dessa beslut. Till stöd för överklagandet gjorde de gällande att bestämmelserna om vadhållningsterminaler i WWAG utgjorde tekniska föreskrifter och att utkastet till dem således omedelbart borde ha överlämnats till kommissionen i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2015/1535.
- 14 Bundesfinanzgericht (Federala skattedomstolen, Österrike) ogillade respektive överklagande genom dom av den 23 augusti 2018 och slog i domskälen fast att bestämmelserna om vadhållningsterminaler i WWAG inte utgjorde tekniska föreskrifter. Admiral m.fl. överklagade denna dom till Verfassungsgerichtshof (Författningsdomstolen, Österrike), som dock inte meddelade prövningstillstånd.
- 15 Admiral m.fl. överklagade, den 23 augusti 2018, även ovan nämnda dom till den hänskjutande domstolen, Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen, Österrike).
- 16 Den hänskjutande domstolen har i sin begäran om förhandsavgörande bland annat anfört att om bestämmelserna i WWAG ansågs utgöra ”tekniska föreskrifter” i den mening som avses i direktiv 2015/1535, skulle underlåtenheten att uppfylla skyldigheten att i förväg anmäla nämnda bestämmelser till kommissionen medföra förbud mot att ta ut den omtvistade skatten. Därmed skulle det inte föreligga någon skattskyldighet för Admiral m.fl.
- 17 Den hänskjutande domstolen har beträffande frågan huruvida bestämmelserna om vadhållningsterminaler i WWAG ska anses utgöra ”tekniska föreskrifter” i den mening som avses i artikel 1.1 f i direktiv 2015/1535 anfört följande. Nämnda lag talar visserligen om vadhållningsterminaler, men den reglerar inte sådana terminalers konkreta egenskaper och utgör således inte en ”teknisk specifikation”.
- 18 Med hänvisning till domstolens rättspraxis avseende kategorin ”andra krav” har den hänskjutande domstolen påpekat att WWAG visserligen inte innehåller några förbud, men att denna lagstiftning inte desto mindre även – förutom beskattning – syftar till att begränsa denna typ av vadhållning. Detta innebär att det, med hänsyn till konsumentskydds målet, inte kan uteslutas att lagstiftningen avser produktens livscykel efter det att den har släppts ut på marknaden, vilket direkt kan påverka saluföringen av vadhållningsterminaler. Den hänskjutande domstolen har emellertid påpekat att antalet vadhållningsterminaler i Wien i allt väsentligt är oförändrat.
- 19 Den hänskjutande domstolen har påpekat att kategorin ”regler för tjänster” endast avser informationssamhällets tjänster. Enligt den hänskjutande domstolen förefaller det, av samma skäl som den anfört i fråga om kategorin ”andra krav”, inte uteslutet att bestämmelserna i WWAG kan utgöra ”regler för tjänster”, eftersom de kan avse det förhållandet att drift av vadhållningsterminaler är kopplat till tillhandahållande av information om vadhållningsmöjligheter och upptagande av vad.

- 20 Vad beträffar kategorin ”förbud” anser den hänskjutande domstolen att bestämmelserna i WWAG inte omfattas av denna, eftersom bestämmelserna inte innehåller något förbud, utan föreskriver påföljder för handlande eller underlåtenhet som leder till skatteundandragande.
- 21 Vad slutligen beträffar kategorin ”tekniska föreskrifter som är faktiskt tvingande” har den hänskjutande domstolen påpekat att det i WWAG inte hänvisas till andra bestämmelser och särskilt inte till Gesetz über den Abschluss und die Vermittlung von Wetten, Wiener Wettengesetz (lag om anordnande och förmedling av vadhållning, förbundslandet Wiens lag om vadhållning) av den 13 maj 2016 (LGBL 26/2016), i dess lydelse enligt Gesetz, mit dem das Gesetz über den Abschluss und die Vermittlung von Wetten (Wiener Wettengesetz) geändert wird (lag om ändring av lagen om anordnande och förmedling av vadhållning, förbundslandet Wiens lag om vadhållning) av den 6 augusti 2019 (LGBL 43/2019) (nedan kallad WW). Detta innebär att WWAG inte omfattas av nämnda kategori.
- 22 För det fall bestämmelserna i WWAG ska anses utgöra ”tekniska föreskrifter” i den mening som avses i direktiv 2015/1535, vill den hänskjutande domstolen dessutom få klarhet i huruvida – mot bakgrund av EU-domstolens praxis – åsidosättandet av skyldigheten att i förväg överlämna utkastet till WWAG till kommissionen, i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2015/1535, innebär att denna lagstiftning inte kan göras gällande mot enskilda.
- 23 Mot denna bakgrund har Verwaltungsgerichtshof (Högsta förvaltningsdomstolen) beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till EU-domstolen:
- ”1) Ska artikel 1 i direktiv [2015/1535] tolkas på så sätt att bestämmelserna i [WWAG] om skatt på drift av vadhållningsterminaler ska anses utgöra ’tekniska föreskrifter’ i den mening som avses i nämnda artikel?
- 2) Utgör det förhållandet att bestämmelserna i [WWAG] inte har överlämnats till kommissionen, i den mening som avses i direktiv 2015/1535, hinder för att ta ut en skatt som den som tas ut på drift av vadhållningsterminaler?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

- 24 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 1 i direktiv 2015/1535 ska tolkas på så sätt att en nationell skattebestämmelse om skatt på drift av vadhållningsterminaler utgör en ”teknisk föreskrift” i den mening som avses i den artikeln.
- 25 EU-domstolen gör i denna del följande bedömning. Begreppet ”teknisk föreskrift” omfattar fyra kategorier av åtgärder, nämligen, för det första, ”tekniska specifikationer” i den mening som avses i artikel 1.1 c i direktiv 2015/1535, för det andra, ”andra krav” enligt definitionen i artikel 1.1 d i direktivet, för det tredje, ”föreskrifter för tjänster” enligt artikel 1.1 e i direktivet, och, för det fjärde, ”medlemsstaternas lagar och andra författningar som förbjuder tillverkning, import, saluföring eller användning av en produkt eller som förbjuder tillhandahållande eller utnyttjande av en tjänst eller etablering som tillhandahållare av tjänster”, i den mening som avses i artikel 1.1 f i direktivet (se, vad beträffar Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 1998, s. 37), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998 (EGT L 217, 1998, s. 18), dom av den 12 september 2019, VG Media, C-299/17, EU:C:2019:716, punkt 25 och där angiven rättspraxis).

- 26 För att en nationell åtgärd ska omfattas av den första kategorin tekniska föreskrifter enligt artikel 1.1 c i direktiv 2015/1535, det vill säga av begreppet ”teknisk specifikation”, krävs att åtgärden avser produkten eller dess förpackning som sådana och att den således fastställer en av de egenskaper som en produkt måste ha (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 september 2019, VG Media, C-299/17, EU:C:2019:716, punkt 26 och där angiven rättspraxis).
- 27 Vad beträffar det nu aktuella fallet framgår det av handlingarna i målet att de tekniska specifikationerna för vadhållningsterminaler inte regleras i WWAG. Dessa regleras i stället i WW och denna lagstiftning har överlämnats till kommissionen i enlighet med direktiv 2015/1535.
- 28 Det kan således konstateras att 1 § WWAG, jämförd med 2 § punkt 1 i lagen, begränsar sig till att definiera vad som avses med ”vadhållningsterminal” i syfte att avgränsa tillämpningsområdet för den omtvistade skatten, det vill säga drift av sådana terminaler. Visserligen beskrivs vadhållningsterminaler i nämnda bestämmelse, men det fastställs däremot inte vilka egenskaper terminalerna måste ha.
- 29 Vid sådana förhållanden finner domstolen att en lagstiftning som den som följer av 1 § WWAG, jämförd med 2 § punkt 1 i lagen, inte utgör en ”teknisk specifikation” i den mening som avses i artikel 1.1 c i direktiv 2015/1535.
- 30 Domstolen övergår därefter till att behandla begreppet ”annat krav” i den mening som avses i artikel 1.1 d i direktiv 2015/1535. Med detta begrepp avses ett krav som inte är en teknisk specifikation och som ställs på en produkt framför allt av skyddshänsyn och i synnerhet för att skydda konsumenterna eller miljön och som påverkar dess livscykel efter det att den har släppts ut på marknaden, till exempel villkor för användning, återvinning, återanvändning eller bortskaffande, om dessa villkor på ett väsentligt sätt kan påverka produktens sammansättning eller natur eller saluföringen av den.
- 31 Vad beträffar det nu aktuella fallet finns det inget i handlingarna i målet som tyder på att 1 § WWAG, jämförd med 2 § punkt 1 i lagen, innehåller något villkor som på ett väsentligt sätt kan påverka sammansättningen, användningen eller saluföringen av vadhållningsterminaler. Som redan anförts i punkt 28 ovan, reglerar nämnda bestämmelse endast tillämpningsområdet för den omtvistade skatten.
- 32 Vid sådana förhållanden finner domstolen att en lagstiftning som den som följer av 1 § WWAG, jämförd med 2 § punkt 1 i lagen, inte omfattas av kategorin ”andra krav” i den mening som avses i artikel 1.1 d i direktiv 2015/1535.
- 33 För det tredje ska domstolen behandla kategorin ”föreskrifter för tjänster”. I det avseendet framgår det av punkt 1.d i bilaga I till direktiv 2015/1535 att ”tillhandahållande av elektroniska spel i ett köpcentrum med användaren fysiskt närvarande”, såsom tillhandahållande av vadhållningsspel med hjälp av terminaler som de som är aktuella i det nationella målet, utgör en tjänst som inte tillhandahålls på distans.
- 34 För att det ska anses vara fråga om ”föreskrifter för tjänster”, i den mening som avses i artikel 1.1 e i direktiv 2015/1535, jämförd med artikel 1.1 b i direktivet, krävs dock bland annat att det föreligger en tjänst som tillhandahålls på distans.
- 35 En lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet, som avser en tjänst som inte tillhandahålls på distans, omfattas således inte av kategorin ”regler för tjänster”.
- 36 För det fjärde ska domstolen behandla kategorin ”tekniska föreskrifter”, i den mening som avses i artikel 1.1 f i direktiv 2015/1535. Denna kategori avser medlemsstaternas lagar och andra författningar som förbjuder tillverkning, import, saluföring eller användning av en produkt eller som förbjuder tillhandahållande eller utnyttjande av en tjänst eller etablering som tillhandahållare av tjänster. Vad särskilt gäller förbud mot användning har domstolen redan slagit fast att sådana förbud omfattar

åtgärder vars räckvidd går klart längre än att endast begränsa viss möjlig användning av den aktuella produkten och vilka följaktligen inte endast utgör en viss begränsning av produktens användning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 april 2005, Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, punkt 76).

- 37 Vad beträffar det nu aktuella fallet kan det emellertid konstateras att 1 § WWAG, jämförd med 2 § punkt 1 i lagen, inte innehåller något förbud och därför inte omfattas av nämnda kategori av tekniska föreskrifter. Den omständigheten att det i 8 punkt 1 WWAG föreskrivs administrativa påföljder vid åsidosättande av skyldigheten att betala den omtvistade skatten föranleder inte någon annan bedömning. De påföljder som föreskrivs i nyss nämnda bestämmelse drabbar nämligen varken de produkter som är aktuella i det nationella målet eller tillhandahållandet av vadhållningstjänster, utan den som är skyldig att betala den omtvistade skatten.
- 38 Härtill kommer att när det gäller tekniska föreskrifter som är faktiskt tvingande i den mening som avses i artikel 1.1 f iii i direktiv 2015/1535, har domstolen redan slagit fast att en skattelagstiftning som inte innehåller någon teknisk specifikation eller något annat krav vars iakttagande lagstiftningen syftar till att säkerställa inte kan anses utgöra en ”teknisk föreskrift som är faktiskt tvingande”. (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juni 2015, Berlington Hungary m.fl., C-98/14, EU:C:2015:386, punkt 97).
- 39 Vad beträffar det nu aktuella fallet kan det inte med framgång göras gällande att 1 § WWAG, jämförd med 2 § punkt 1 i lagen, utgör en skatteåtgärd som påverkar konsumtionen av produkterna eller tjänsterna genom att främja efterlevnaden av dessa tekniska specifikationer eller andra krav eller föreskrifter för tjänster, eftersom det inte finns något i bestämmelsens lydelse som tyder på att skyldigheten att betala den omtvistade skatten syftar till att säkerställa efterlevnaden av de tekniska föreskrifterna om vadhållningsterminaler, vilka i sin tur finns i en annan lagstiftning, nämligen WW. Vidare innehåller nämnda bestämmelse inte några tekniska specifikationer, andra krav eller föreskrifter för tjänster.
- 40 Vid sådana förhållanden finner domstolen att en lagstiftning som den som följer av 1 § WWAG, jämförd med 2 § punkt 1 i lagen, inte omfattas av kategorin ”tekniska föreskrifter” i den mening som avses i artikel 1.1 f i direktiv 2015/1535.
- 41 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den första frågan besvaras enligt följande. Artikel 1 i direktiv 2015/1535 ska tolkas på så sätt att en nationell skattebestämmelse om skatt på drift av vadhållningsterminaler inte utgör en ”teknisk föreskrift” i den mening som avses i den artikeln.

Den andra frågan

- 42 Med hänsyn till svaret på den första frågan saknas det anledning att besvara den andra frågan.

Rättegångskostnader

- 43 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (nionde avdelningen) följande:

Artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster ska tolkas på så sätt att en nationell skattebestämmelse om skatt på drift av vadhållningsterminaler inte utgör en ”teknisk föreskrift” i den mening som avses i den artikeln.

Underskrifter